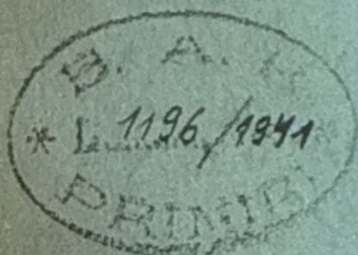

I
174820

SERVICIUL PROPAGANDEI SCRISE

R

Cântece LEGIONARE

TIP. „PRESA“, D. ANDREESCU — BUCUREȘTI

2
SERVICIUL PROPAGANDEI SCRISE

CÂNTECE LEGIONARE

TIP. „PRESA“, D. ANDREESCU — BUCUREȘTI

CINE POATE CÂNȚA....

„Pentru a putea să cânti, îți trebuie o anumită stare sufletească. O armonie în sufletul tău. Cel ce merge să fure pe cineva, acela nu poate cânta. Nici cel ce merge să facă o nedreptate. Nici cel al cărui suflet e ros de patimi și de vrăjmășie față de camaradul său. Și nici acela al cărui suflet e sterp de credință.

De aceia, voi, legionari de azi sau de mâine, de câte ori veți avea nevoie de a vă orienta în spiritul legionar, să vă reîntoarceți la aceste patru linii de început, care stau la baza vieții noastre. Iar cântecul vă va fi un îndreptar. De nu veți putea cânta, să știți că este o boală care vă roade înadâncul ființei voastre sufletești, sau că vremea v'a turnat păcate peste sufletul curat: iar dacă nu le veți putea vindeca, să vă dați deoparte și să lăsați locul vostru celor ce vor putea cânta“.

Din cartea „PENTRU LEGIONARI“ a Căpitanului.

Cântecul Legionar....

Popoarele cari au o istorie, au, cu necesitate, și o artă.

Adâncimea de viață a unui neam se măsoară prin înălțimea inspirației lui artistice.

Neamul nostru și-a scris istoria cu sânge și cântec. Marele artist fără de nume — **poporul** — și-a cântat eroismul și durerea, după cum și-a cântat și rarele momente de bucurie. Drama lui interioară și vitregiile prin cari a trecut, le putem urmări în cântecul lui. Doina noastră, românească, nu este decât monumentul artistic al marilor noastre dureri istorice.

Astăzi, când din adâncurile firii românești, se ridică o lume nouă, **lumea legionară**, trebuia ca nașterea și sbuciumul copilăriei ei să fie cântate.

Gândurile și simțirile ei mari și generoase, sângele și eroismul ei epopeic, viața ei corectă până la austeritate, și hotărârea de a muri pentru neam trebuiau cântate, nu dintr'o nevoie închipuită, ci dintr'o necesitate organică, istorică.

Pentru că, marea credință că ești părtași la o operă istorică, îți dă sentimentul vecinicii a ceea ce tu săvârșești în timp; iar cântecul, mai mult ca orice, poate împărtăși acest sentiment comun de măreție și nesfârșire a operei create prin **sfortări și jertfe colective.**

CĂPITANUL

GENERALUL GH. CANTACUZINO-GRĂNICERUL

Imnul „Legiunii Arhanghelul Mihail“

de Iustin Ilieșiu

- I. Sculați, Români, la luptă bate ora
Din urmă pentru Neamul Românesc,
Poporul geme sfâșiat în lanțuri, } bis
Călăi aprinși de ură-l gâtuesc.

Răsună aspru cântec de alarmă
Ne clocotește sângele în piept;
De-acum vom pune mâinile pe armă } bis
Sculați, Români, la luptă, Frați Români }

- II. E timpul să pretindem azi, dreptate
Pentru săraci, orfani și-obijduiți
Căci veacuri lungi ne-au copleșit dușmanii
Și ne-a sfruntat păgâni nelegiuiți.

I-om îneca în râu adânc de sânge,
Asemeni șerpilor îi vom zdrobi.
Avem credință 'n cer și vom învinge.
Sculați, Români, la luptă, frați Români.

- III. La luptă, frați creștini, ne chiamă țara
S'o curățim de atâtea lipitori,
Abuzul se întinde în palate,
Jidanii ne despoaie de comori.

Dar clătina-vom munții din temelie,
Cu pieptul nostru, râuri vom opri,
Și ne vom scoate neamul din robie.
Sculați, Români, la luptă, frați Români.

IV. Sculați, Români, la luptă, Țara plânge
Pericolul s'apropie de noi,
Jidanii stau la masă cu desfrâul:
Sculați, Români fiți gata de războiu!

Răsună aspru cântec de alarmă,
Am suferit și am răbdat destul.
De-acum vom pune mâinile pe armă
Sculați, Români, la luptă, frați Români!

Cântecul Eroilor Moța-Marin

Versuri: Radu Gyr.

Muzica: Ion Mânzatu

I. Sunt ruguri și flăcări. E Spania 'n scrum.
Gloanțele cad în altar.
In negrele șanțuri cu sânge și fum
Plouă cu schije și jar.

Dar sub obuze,
Gloanțe și spuze,
Par legionarii niște munți...
Rănită 'n zare
Crucea le-apare
Și ceru-i mângâie pe frunți.

Refren Noaptea 'n tranșeu legionarii
In ploae își fac rugăciunea...
Visul lor trece fruntarii
Și 'n gând li se aprinde Legiunea,
Și văd Căpitanul și Țara
Cu sfântu-i Destin legionar

II. Obuzele tună, improașcă oțel...
Tancuri pornesc ca din iad.
Și Moța e 'n frunte, Marin lângă el,
Roșii granatele cad...

Printre rețele,
Mine, șrapnele,
Schizele plouă fier de sus.,
Loviți în frunte,
Cu brațe frânte,
Cad Legionarii lui Isus.

Refren Moța, în șanț, plin de sânge,
Șoptește, murind, rugăciunea :
„Moartea la pieptu-i ne strânge
Să crească mai mândră Legiunea!
Să faci, căpitane, o Țară
Ca soarele sfânt de pe cer !“.

III. Dar jertfele sfinte ard pururi în noi :
Jertfele ne-au mântuit !
Și cresc din morminte Martirii-Eroi,
Neamul se 'nalță, sfințit !

Legiunea 'ntreagă
Jurând se leagă
Ca să urmeze jertfa lor !
Din legăminte
Și jertfe sfinte
Va crește un Neam biruitor !

Refren Scumpii Eroii ne veghiază
Și duc spre Lumină Legiunea!
Toți vrem o moarte vitează,
Ca Ei ne șoptim rugăciunea:
„Să faci, Căpitane, o Țară
Ca soarele sfânt de pe cer!“.

IV. Azi sfintele oase le-am pus temelii
Vajnice, Neamului Dac,
Și ele înfruntă de-acum veșniciei,
Stânci tencuite cu veac...

Dar de-or să vie
Vremi de urgie
Pentru Destinul legionar,
Din oseminte
Și jertfe sfinte
Cei doi **Eroii** vor crește iar!

Refren Moța, Arhanghel și munte,
Marin ca o flacăra mare,
Cu Căpitanul în frunte
Ne-or duce în viscol de soare:
„Să faci Căpitane, o Țară
Ca soarele sfânt de pe cer!“.

Imnul Legionarilor Căzuți

de Simion Lefter

Plânge printre ramuri luna, } bis
Neptile-s pustii, }
Că te-ai dus pe totdeauna } bis
Și n'ai să mai vii. }

Pe cărările umblate
De noi, te-am cătat
Te-au uitat pân'astăzi toate,
Și-ai tăi te-au uitat.

Numai vântul mai suspină
Dulcele tău cânt,
Peste florile ce-alină
Tristul tău mormânt.

Ca a lacrimă de sânge
A căzut o stea.
Drum de foc și biruință
Pentru Garda tă.

Bate vântul peste ape,
Trece timpul greu...
Noi mereu te plângem, frate,
Iar tu plângi mereu *).

*) Acest cântec a fost făcut de legionarul Simion Lefter în amintirea fratelui de cruce, Gh. Dima, din F. D. C. „Dunărea”. — În urma morții legionarului Virgil Teodorescu, la Constanța, Căpitanul a hotărât ca acest cântec să poarte numele de „IMNUL LEGIONARILOR CĂZUȚI”. Si să fie cântat de toți legionarii, în amintirea camarazilor lor.

Cântecul Nicadorilor

de Simion Lefter

O ceată de ciocoi străini.
Haini la suflet și păgâni,
Stăpâni la noi ei au ajuns,
In țară-i jale, plâns.

} bis

II.

Copiii noștri, cei mai buni,
Au fost uciși ca niști câini;
Cu miile zac în închisori
Viteji luptători.

III.

Atâția morți nevinovați
Cereau să fie răsbunați:
Un neam întreg însângera,
N'am mai putut răbda.

IV.

Toți trei pornit-am într'un gând
Și ne-am legat prin jurământ,
Pe camarazi să-i răsbunăm
Și țara s'o salvăm.

V.

Arhanghelul ne-a ajutat
Să pedepsim pe vinovat,
Nu ne'nspăimântă nici-un chin
Putem să și murim.

Părintească Dimândare

Cuvinte de C. Belemace

Părintească dimândare
Nă spirgiură cu foc mare,
Frați di mumă și di tată,
Noi armân 'i di eta toată!

Di sum plocile di murmință
Strig'a noștri bun'i părință
„Blăstem mare s'aibă 'n casă
Cari di limba lui ș'alasă.

Cari ș'alasă limba lui
S'lu-ardă pira focului
Și-s dirimă ghiu prin loc
Și l'i si frigă limba 'n foc.

El, in vatra-l'i părintească
Fumel'ea s'nu și hărisească
Di fumel'i curun 'l s'nu bașă
Natu 'n leagăn să nu'nfașă.

Care fudze di-a lui mumă
Și di părinteasca-l'i numă,
Fugă-li'i doara Domnului
Și dulceasmea somnului.

Ștefan Vodă

de Alex. I. Popescu

Ștefan Vodă al Moldovei
Fost-a pela noi, prin munți,
Și-a găsit în codrii noștri
Șoimi viteji, răsboinici mulți.

Tot așa Tu, Căpitane,
Urcă pe-ale Putnei văi
Și-ți vom da Batalioane } bis
De legionari flăcăi.

Știm că Tu, de multă vreme
Aprig lupti ca un erou
Să scapi țara care geme
Și să-i dai un suflet nou.

Să ne scapi pe noi, țărani,
Care suferim din greu,
Căci tâlharii și jidanii
Ne tot sug mereu, mereu.

Tudora Vrâncioaia este
Numele cel purtăm noi,
Căci străbuna din poveste
Ne-a dat sânge de eroi.

Acest sânge, pentru tine,
Gata suntem să-l vărsăm,
Căci marea clipă vine
Țara să ne-o apărăm.

Tu Codrene ești nădejdea
Ce ne-a dat-o Cel din cer,
Tu ne spulberi desnădejdea,
Tu și Garda Ta de Fier.

Ia, cum știi, în mână, cnutul,
Și Românii nu mai pier,
Căci vom sta mereu sub scutul
Mândrei noastre Gărzi de Fier.

Imnul Eroilor Legionari dela Majadahonda

Jertfă-ați căzut
Crezului sfânt
In luptă contra'acelui-ași-dușman.
Departe de hotară, }
De scumpa noastră Țară } **bis**
Ați înălțat un Neam, }

Voi trăiți printre noi,
Al hidrei jug să-l sfărâmați.
Cu glas de trâmbiță chemați.
Ai Patriei eroi.

Moța, Marin, legionari
De straje sfântă stați acum,
Dușmanul să nu-și facă drum
Spre-al Patriei altar.

Un glas se 'nalță 'n zări
Străbate munți și mări
E glasul sfintei ferte ce-ați adus:
Un semn de faptă pentru neam
Un foc aprins pentru dușmani
Se 'nalță tot mai sus. } bis

Pe-al vostru sânge jurăm
Crezul vostru să 'mplinim
Țării noastre să-i dăm...
Totul, ori să murim.

Pe-a voastră jertfă de eroi
Jurăm că nu vom da 'napoi,
Vă vom urma până 'n mormânt
Căci glasul vostru-i sfânt.

R ă s b u n a r e

Cuvinte: **Radu Gyr**

Muzica: **Ion Mânzatu**

O, neam al meu, bătut de viscol și cenușă,
In lanțuri sub zăvoare ai gemut
Și când ai vrut să frîngi robie și cătușă,
Trădare a venit și te-a vândut.

Ce greu blestem și ce osândă
Ți-a scris cu sânge 'nalta stea,
Mișei și slugi s'au strâns cu toții ca să vândă
Pe cei ce vrură mântuirea ta.

Refren

Pentru trădători, mișei și trădare,
Azi vrem gloanțe — și vrem ștreang — Răzbunare!
A 'nceput vifornița cea mare —

Răzbunare!

S'a 'nvolburat Mihai, ca un șivoi de munte,
La Turda prin trădare a căzut
Și Tudor când porni fanarul să-l înfrunte,
Trădarea a venit și l'a vândut.

Se frânse Horia pe roată,

Peri Ioan Vodă sfârtecat.

Panduri și moți creșteau din vifor și din piatră,
Dar Iuda mișelește i-a trădat.

(Acelaș refren)

Noi legionari clădim din fier și vijelie
Un suflet de aramă și de oțel.
Un Căpitan avem arzând de vitejie,
Trădarea vru să-l piardă și pe El.

Dar zece trăsnete 'n mânia

L'au fulgerat pe trădător.

Cutremură-te neam de atâta vitejie,

Cei zece ți-au clădit alt viitor.

(Acelaș refren)

În gropi adânci se svârcolesc și n'au odihnă
Vitejii ce au pierit prin trădători.
Cresc din morminte umbre albe de lumină,
Ne chiamă să venim răzbunători.

Se crapă criptele și tună.

Viteji brațele ne'ntind.

Vin legionari crescând ca o furtună

Și frunțile de vifor se aprind,

(Acelaș refren)

Arhanghelul întinde paloșul de soare
Și spulberă satana în scânteii!
Sub spada lui Legiunea crește ca o floare.
Străfulgerând trădare și mișei

Un alt destin ne luminează
Cu aurori de năzuinți.
De acum pe fruntea țării noastre scînteiază
O stemă de aprinse biruinți.

(Acelaș refren

Pământul țării noastre geme

de T. Tcaciuc

Muzica de G. Hlușcu

Pământul țării noastre geme,
Pământul care ne-a hrănit.
Pământul țării noastre strigă
De jidovime cutropit.

Căci plaiurile mele sfinte.
Căci codrii mei cei înverziți,
Căci munții mei bogați în aur,
De jidovime cutropit.

Priviți cum ghiarele lui Iuda
Adânc se 'n fig în trupul meu,
Priviți cum sângele meu curge,
Priviți cum jidovii mi-l beu.

Iar fiii mei murind de foame,
Ajuns-au slugă la jidani,
Căci frați de un sânge și de o mamă
Vândut-au neamul pentru bani.

In lături, Iudo, neam de șarpe.
In lături, jidoviți păgâni,
In lături, șerpi, nu scoateți capul
Căci apucăm securea'n mâini.

Destul ne-ați supt în Țara noastră,
Destul avutul ne-ați furat,
Destul ne-ați sărăcit copiii,
Destul dar încă n'ați plecat?

De Turci, de Leși, scăpat-am Țara,
Tătari, Maghiari înverșunați.
Dar la jidani de vom lăsau-o,
Ne-or blestema ai noștri frați.

Ca ieri, cu sânge cald plătit-am,
Scăpând de ruși acest pământ,
Dar la Jidani, de vom lăsa-o,
Nu ne-or primi frați 'n mormânt.

Veniți, creștini din toată Țara,
Veniți, dreptatea e cu noi,
Veniți să apărăm pământul,
Veniți la crâncenul răsboiu.

Veniți, creștini, cu mic, cu mare,
Veniți, căci vremurile cer,
Veniți, vă cheamă Căpitanul,
Veniți în Garda cea de Fer.

Doina Nicadorilor

de Simion Lefter

Iarăși noaptea s'a lăsat,
Ca'ntrun trist mormânt,
Printre gratii mai răzbat
Fulgi aduși de vânt,
In celula'n care zac
De mult aruncați.

} bis

II.

Undeva, înspre apus,
Peste munți și văi,
Undeva, pe Mureș, sus,
Trei voinici flăcăi
Puși în lanțuri de călăi
Și'n temniță duși.

III.

Spune-așa legenda lor
Că nevinovați,
Frații Nicadorilor,
Erau împușcați,
Schingiuiți și aruncați
Inchisorilor.

IV.

Iarăși noaptea s'a lăsat
Ca'ntr'un trist mormânt,

Printre gratii mai răsbat
Fulgi aduși de vânt.
In celula'n care zac
De mult aruncați.

Legenda Nicadorilor

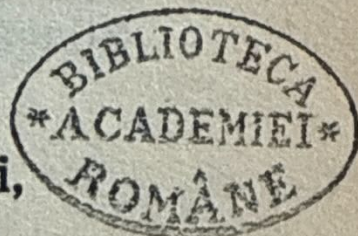
de Simion Lefter

Spune legenda că a fost o țară
Cu holde de aur și cer fermecat,
Cu freamăt de codri și cântec de ape,
Cu sfinte troițe pe uliți de sat.

Erau Cosinzene cu bucle de lună,
Prin crânguri haiducii de fer, viforoși
Și vuet de bucium și lacrimi de doină,
Sihastru altare și cruci de strămoși.

Și'n țara aceea de vremi îngropată,
Veghiau voievozi pe întinsele zări.
Ștefan la Suceva, Mihai înspre Turda,
La Olt Domnul Tudor și vajnici Străjari.

Mai spune legenda că anii trecură
Și-acel colț de țară a fost invadat
De hoarde străine de lege și datini,
Hienele morții de neam blestemat.

Veneau cohorte iudaice flămânde
Prin crânguri și sate ca stoluri de corbi
Și-atunci își vândură pe-arginții lui Iuda
Și țara și neamul stăpânii cei orbi.

Talmudic se stinse și doina și graiul
Și datini străbune se spun c'au pierit
Prin satele triste, pustiu plânge vântul
Prin ziduri sfărâmate de schit năruit.

Era acum țara flămândă și goală
Și holda furată și boii din jug,
Flăcăii sărmani erau puși în lanțuri,
Uciși, duși în temniți, de vii arși pe rug.

Pornise furtuna prigoanei prin țară.
Legenda nu spune câți morți au căzut.
Ne spun doar bătrânii c'ar fi cimitire
De morți fără cruce și fără scut.

Din volbura vremii scăldată în sânge
Trei frați buni de cruce și sfinți Nicadori
Ucis-au călăul ce țara-și vânduse
Și cioclul atâtor și-atâtor feciori.

Și azi zac în ocnă în grele cătușe,
În veacuri de noapte și fără de zori,
Prin ziduri de ghiață și blocuri de sare
Stingându-și viața cei trei Nicadori.

Dealul Negru

de leg. Gaftoiu

I.

Noi, legionarii lui Codreanu,
Din muncă ne-am făcut un crez
Și 'n toate părțile pornit-am
Echipele de cămăși verzi.

II.

Din Cluj, în zi de sărbătoare
La Dealul Negru am sosit
Să ajutăm pe Moții, care
Atât amar au suferit.

III.

Din zori și până înserează
Cu toții noi cu drag muncim
Sub cerul ce ne priveghează,
O școală mândră să clădim.

IV.

Se stinge var, se scoate piatră
Și din păduri se taie brazi
Și'n cântece legionare
Lucrează dragii camarazi.

V.

Căruțele aduc nisipul,
Din Turda ne-a sosit ciment
Și'n grabă mare, noi făcut-am
Pentru vecie fundament.

VI.

Și seara'n jur, pe lângă focuri,
Ca 'n vremurile strămoșești,
Tot despre Căpitan și Gardă
Ne spune Banea la povești

VII.

În timpul nopții, în colibă,
Dormim cu Căpitanu 'n gând
Și toți visăm o țară nouă,
De măreție strălucind.

VIII.

Din munca noastră se ridică
Măreț locaș în sus spre cer,
Spre fericirea țării noastre,
Spre cinstea Gărzilor de fier.

Marșul legionarilor din echipa morții

de Nic. Iancu — Sibiu

Suntem echipa morții,
Din Moldova azi venim,
Aruncat e zarul sorții,
Ori învingem, ori murim.

Purtăm cu noi stindardul
Unei Sfinte, noi credinți,
Pe el este scris cu sânge,
Fapte mari și biruinți.

- E jale multă 'n țară...
Căci străinul e stăpân,
Cerșetor la el, acasă,
A ajuns bietul Român.

De-aceea azi, la luptă
Noi pornit-am, să scăpăm
Patria de toți tâlharii,
Cinstea iar s'o întronăm.

În rând cu Căpitanul,
Bucuros ne vom jertfi,
Peste leșurile dușmane,
Țară nouă vom clădi.

Cu zâmbetul pe buze,
Moartea 'n față o privim,
Căci suntem echipa morții,
Ori învingem ori murim.

De prin satele răzlețe

De prin satele răslețe,
Dintr'al Tecuciului plaiu,
Au pornit cete mărețe
La al buciumului graiu.

Părăsindu-ne-am ogorul
Alergând toți sub drapel
Ca să ne salvăm poporul
Sugrumat de-un neam mișel.

Credință am jurat,
Pe viață ne-am legat,
Ca să luptăm tineri, bătrâni,
La noi să fim stăpâni. }bis

Hămesit, poporul zace
Sub călcâiul jidovesc.
Vrem dreptate, pâine, pace
Pentru neamul românesc.

Legiunea-acum, ne cheamă
Țara să ne-o apărăm.
Legionari, fără de teamă
Căpitanul să-l urmăm.

Imnul Lagărelor

Vers V. Cărdu

Muzică Petre Brighidău

I.

Din lacrimile 'mbelșugate
Ne cresc prigoanele pe umăr,
Sunt duși flăcăii fără număr,
Pe drumurile blestemate.

Purtăm cătușele haine
Cu fruntea sus între zăbrele
Ușor trec ceasurile grele
Când biruința sfântă vine.

Refren

S'a prăbușit de-acum dușmanul
Se'nalță în zări de foc minunea
Strigați Trăiască Legiunea
Și Neamul sfânt și Căpitanul!

II.

Din fulger, spadă și din pară,
Un neam pornit pe drumurile sfinte
Cu pas de flintă și morminte
Peste morminte să răsară.

Peste furtuna vremii bate
Un ceas de plată și dreptate
Ni-l cer străbunii și părinții!
Cântați, e ceasul biruinții!

Refren

De prin străinele meleaguri

De prin străinele meleaguri,
Azi, când pășim al țării prag,
Voi, ce-ați luptat sub alte steaguri
De-acum aveți și voi un steag, } **bis**

Când îl privim cu 'nfiorare,
El nu e 'nșelător miraj,
E steagul nostru, steagul care
A fluturat în vânt la Blaj.

Cu Dumnezeu de-acum 'nainte.
Munteni și Moldoveni și Moți:
Un drum avem peste morminte,
Un steag ne-acoperă pe toți.

Purtat de mâini legionare,
El se înalță sus, spre cer.
E steagul Legiunii noastre,
E stegul Gărzilor de Fier.

Ardealul tânăr Legionar

de St. Curcă

Prin brațe aprige de muncă
Se'nalță drept și sfânt altar,
Se 'nalță din frânturi de stâncă
Ardealul tânăr legionar,

Clădim din zori și până'n seară,
Clădim ca'n timpuri strămoșești,
Clădim pe piatra unghiulară
Altarul vrerii românești.

Din inimă legionară
Țâșnește strigăt haiducesc,
Care străbate întreaga țară,
Intreg poporul românesc.

Peste trădările din țară,
Vrem: uragan răzbunător,
Vrem: Românie legionară,
Vrem: Căpitan conducător.

Mihai, Arhanghelul dreptății,
Ne ocrotește sus în cer,
Trăiască, Căpitanul nostru,
Trăiască Gărzile de Fier!

Veniți cu noi . . .

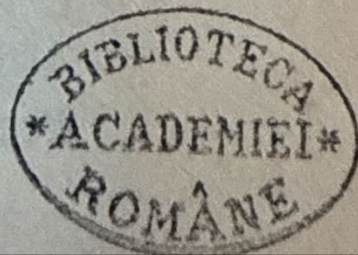
de Simion Lefter

Sculați-vă din munți și văi,
Urmași ai sfinților eroi,
Căzuți prin gloanțe, ploi și vânt }
Se sbat strămoșii în mormânt, } bis
Ne-așteaptă azi un nou pământ, }
Veniți cu noi, veniți cu noi. } bis

Ogorul ni-i înstrăinat,
Huliți, mereu, noi am răbdat,
Mălaiu în casă, azi n'avem,
Flăcării noastre'n temniți gem,
La vatră-ne, străini suntem,
Și e păcat, și e păcat.

Se pierde Românii în nevoi
Flămânzi pe străzi și rupți și goi . . .
Jidanii, care i-au trădat,
Azi râd că holda le-au furat.
Sub steagul ce l-am ridicat,
Veniți cu noi, veniți cu noi.

Sculați-vă din munți și văi,
Urmași ai sfinților eroi:
Cei alungați în ploi și ger,
V'așteaptă „Gărzile de fier“,
O țară nouă și-un nou cer.
Veniți cu noi, veniți cu noi.

Marșul Legionarilor din Cahul

Cuvinte de Emil Constantinescu
Se cântă pe melodia „Giovinezza”
— imnul fascist italian —

Când veni-va Căpitanul
Și striga-va către noi,
Alerga-vor legionarii
Din Cahul pentru războiu.

Noi suntem urmașii vrednici
Ai lui Vodă cel Cumplit
Și când țara ne va cere,
Vom fi gata de jertfit.

Căpitanul să trăiască
Să ne ducă 'n lupte mari
Să scăpăm țara iubită
De jidani și de tâlhari.

Și de vom muri în luptă
E tot una pentru noi,
Alții ne vor lua locul
Vrednici urmași de eroi.

Fii dar, gata, legionare,
Când gornistul va să sune,
S'alungăm păgâne lifte
De pe holdele străbune.

„Vitejie și credință“
E stindardul nostru sfânt,
Purtător de biruință
Pe al țării scump pământ.

Marșul Oltenilor

de Octav Livezeanu

La Jiu, la Olt, sunata goarna ,
Panduri, Olteni, veniți cu drag
La luptă, azi ne cheamă Garda,
Jurând credință pe al ei steag.

E steagul cel de biruință
Al tinerei armatei verzi
El este 'ntra noastră ființă
Și ființa noastră 'n el o vezi,

Nu ne 'nspăimântă închisoarea
Cu ziduri reci, mucegăite
Căci de lumină-i plină zarea
Și piepturile-s oțelite

Nici legi, nici arme, nici teroare
Al nostru crez nu vor schimba,
Că 'n România viitoare,
Dreptatea, noi vom întrona.

Oltenii, ție, Căpitane,
Credință'n luptă azi îți jură,
Sub spada ta de fier, vultane,
Să nimicim pe acei ce fură.

Veni-va ziuă răzbunării
A mândrului neam românesc,
Veni-vor clipele pierzării
Asupra celor ce-azi lovesc

Cu drag vărsăm al nostru sânge,
Căci vremurile-acum cer.
A noastre rânduri se vor strânge
Sub steagul Gărzilor de Fier.

Se cutremură Troița

Melodia ca și Bucovina

*Se cutremură Troița
Lui Mihai lângă Sibiu,
S'aud strigăte de luptă
Din trecutul cenușiu*

*Se trezesc mărețe umbre
Pe-al Șelimbergului plai,
Sunt eroi uitați, e oastea
Voevodului Mihai.*

*Din Carpați răsună goarna
Cu un lung ecou din cer,
Vin ca să se prindă'n luptă
Oștile „Gărzii de Fier“.*

*Plâng câmpiile și dealul
Plâng ai noștri munți bătrâni.
Peste glia strămoșească
Nu mai suntem noi stăpâni.*

*Hai români la datorie,
A sunat azi ceasul sfânt.
Să luptăm până la moarte,
Pentru-al nostru scump pământ.*

Lângă noi veni-va Iancu,
Horia, Cloșca și Crișan,
Dăruindu-ne tărie,
Ca să 'nvingem pe dușman.

Iar Arhanghelul cu spada
Ne va ocroti din cer,
Conducând la biruință
Oștile „Gărzii de fier“.

I n a i n t e

Cântat de un ofițer în 1917, înainte de a muri.

I.

Legionari înaintând
La mine luați aminte
Și-atâta doar s'aveți în gând:
„Nainte tot înainte — Inainte

Mișel nici unul nu-i din voi,
Căci ochiul meu nu minte.
Copii rușinea e 'napoi, înapoi,
Izbânda e 'nainte.

} bis

Cu arma 'n mână ne-am legat
Sub steag, prin jurăminte,
Să strigăm tot 'nainte,
Cât viața 'n piept n'o fi 'ncetat, încetat,

} bis

II.

*Căci pentru o brazdă de pământ,
Părinți și oseminte —
Și dincolo chiar de mormânt
Vom merge tot înainte — Înainte.*

*Mișel nici unul nu-i din voi,
Căci ochiul meu nu minte.
Victoria e 'nainte.
Copii rușinea e 'napoi — înapoi, { bis*

Marșul F. d. C. Iași

de Țincoca

I. **Sufletul în noi se zbate**
Pentru neamul românesc,
Să-l scăpăm de toți tâlharii
De iadul jidovesc.
Cu toții pornit-am la luptă vitează,
Vrem țara s'o salvăm,
Moartea cea cruntă la toți veghează
'Napoi nu ne dăm.
Cu toții pornit-am la luptă vitează,
Vrem țara s'o salvăm,
Moartea la toți veghează,
'Napoi nu ne dăm. } bis

II. Nu mai vrem să mai fim sclavii

Ăstor ruginiți ciccoi,

Ce-au adus țara 'n ruină

Și neamul în nevoi.

Luptă vrem toți ca să 'nvingem

Ș'apoi să ne răzbunăm,

Pe toți tâlharii și trădătorii.

Noi să-l spânzurăm.

Luptă vrem toți ca să 'nvingem

Ș'apoi să ne răzbunăm,

Pe vânzători de neam,

Noi să-i spânzurăm.

III. Sângele de spărgător de front trădat,

Vrea să fie răzbunat — răzbunat.

Toți ne vom scălda în sângele

Celui ce-a trădat.

Căci dacă unul din noi va 'ndrăzni

Cu-o vorbă a trăda,

De-a noastră cruntă răzbunare

Mort el va cădea.

Și cine nu știe să fie Român

Și țara-și apăra,

Cu sabie de-Arhanghel îl vom fulgera,

Cu sabie de-Arhanghel capu-i vom tăia.

Marșul muncii

de Andrei Pompiliu

Venim la glasul Căpitanului,
Venim cu toți, ca să lucrăm
Sub brațul de fier al Vultanului,
Vrem țara să ne-o apărăm.
Lângă el vrem ca să suferim
Și cu drag lângă el, să murim.

Ne chiamă țara, s'o mântuim,
Ne chiamă țara, să ne jertfim,
Ne dăm viața, ca s'o salvăm,
De putregai s'o curățăm.

Venim, cu dor de muncă,
Venim, ca să clădim;
Venim cât suntem încă,
Liberi ca să trăim.

Vrem să 'nălțăm o țară,
Cum ne-o închipuim.
Să nu o lăsăm iară,
Așa cum o moștenim.

Plânge câmpia, apele și munții,
Țara e 'n pradă, robi ne sunt părinții!
In casa noastră, noi suntem străini!
Țara-i ruină, dușmanii stăpâni.

Am fost prea darnici, le-am dat ce-au cerut,
Ne-au jefuit cu toții cum au vrut.
Dar și răbdarea s'a sfârșit de-acum!
Mergem cu credință, Căpitane, pe-al tău drum.

Cântec Oltenesc

de Radu Gyr

I.

De sus depe Olt, din poene,
Din vârfuri de munți cozieni,
Sub verzile ceruri vâlcene
Se strâng legionarii Olteni.

De sus, depe Lotru, coboară,
Din Bistrița, Râmnic, Hurez,
Și 'n tânăra lor primăvară
Ard stele-aceluiasi crez.

Refren :

Se strâng legionari Olteni și cântă
Cântecul verde suie către cer;
Cu pieptul, ei drum deschid în stâncă,
In imnul lor de foc și fier.

II.

Obrazul li-e supt de prigoană,
Că 'n temnițe grele-au zăcut.
Dar fulgeră 'n piept de aramă
Un glas de azur nevăzut.

Cu frunțile-aprinse de-o rază,
Se strâng cărturari și țărani
Și tabere sfinte așează
La Arnota și Drăgășani.

Refren același

III.

Desculți și cu pieptu 'n arșiță,
Durează-un drum peste ani.
Și munca li-e sfântă troiță,
Din Arnota la Drăgășani.

Și totul jertfesc pentru țară,
S'o crească din vise fierbinți
Și-un verde luceafăr de pară
Îi duce spre mari biruinți.

Refren același

IV.

Ei vin depe Jiu și din Vidra —
Să scape Românul de jug —
Și calcă năpârca și hidra
Ce sângele țării îl sug.

Ci vin și la noi, Căpitane,
Flăcăii ți-s codri de brazi,
Și-s gata să 'nfrunte prigoana
Și drag li-i mormântul viteaz.

Refren același

Plânge Bucovina

de Leg. Artemie Colibaba

Se cântă după melodia „Lopătare, noaptea vine“

Bucovină, Bucovină
Colț de rai cu mândre flori,
Tu ai turme de mioare }
Tu ai fete și feciori. } bis

Tu ai munți cu ape repezi,
Tu ai codri verzi de fag,
Tu păstrezi comori atâtea
Și pe Vodă cel mai drag.

Iară hoții te sugrumă
Și te pradă și te bat
Și tu plângi și rogi pe Vodă
Să te scape de păcat.

Glasul lui răsună falnic,
Dela Putna înapoi,
Cum că îți trimite vorbă,
Că tu ai destui eroi.

Din Moldova lui cea dragă
El îți dă un Căpitan,
Pe Corneliu lui Codreanu
Din legiunea lui Traian.

Noi ai lui suntem cu toții,
Sub comanda lui de fier,
Și să spulberăm în vânturi
Pe toți hoții de sub cer.

Să fii veselă grădină,
Tu și codrii tăi cei dragi
Și pe cât ești de frumoasă,
Mai frumoasă să te faci.

Iară noi legionarii,
Noi ne mulțumim cu flori,
Să le prindem în cosițe
Legionarelor surori.

Și 'mpreună pe câmpi
Să întindem hora iar,
Ca 'n poveștile bătrâne,
Din hotare în hotar.

C â n t e c

de Valerian Dugan

Dela Nistru pân'la Tisa
Tot Românul plânsu-ni-sa,
Că nu mai poate stăbate } **bis**
De-atâta străinătate. }

Doamne sfinte 'ndură-te,
Intre noi scoboară-te,
Pe noi înfrățește-ne,
Țara mântuește-ne.

Că noi toți avem un nume,
Toți avem o soartă 'n lume.
Pentru Țară și dreptate,
In noi, toți un suflet bate.

Geme inima în noi
De necazuri și nevoi,
Ochii plânși privesc în zare
așteaptă îndurare.

Munții noștri aur poartă,
Noi cerșim din poartă 'n poartă,
Holda noastră-i aurie,
Noi pierim în datorie.

Vai de noi și iar de noi,
Dăm ca racul înapoi,
Sărăcia ne-urmărește
Și de zile ne gătește.

Hai, Români, să ne trezim
Și să nu mai suferim,
Că cei ce ne urgisesc
Nu au suflet omenesc.

Hai să dăm mână cu mână,
Cei cu inima română,
Și la bine, și la greu,
Că așa vrea Dumnezeu.

Hai, la munte, cu grăbire,
Să-l secăm de pustire,
Ca s'avem iarna pe vatră,
Lemne și cărbuni de piatră.

Hai să coborâm la vale,
Să oprim dușmanu 'n cale.
Dela pâine dela sare,
Și să-l dăm peste hotare.

Hai să punem santinele
Și sub soare, și sub stele,
Și 'n ascunsuri, și apoi,
Hoții 'n beciu, prada 'napoi.

Hai, pe cei ce fac trădare,
Jafuri în administrare,
Ori hoții la drumul mare,
Să-i dăm la spânzurătoare,

Hai, veniți, măi, frați români,
Să scăpăm de-acești păgâni
Ce își zic că sunt români.
Dar au inimă de câini.

Hai, veniți, români, cu toți,
Să scăpăm țara de hoți,
Să scăpăm de chin și greu,
Și-apoi ce-o vrea Dumnezeu

Unde-i unul, nu-i putere
La nevoi și la durere.
Unde-s mulți putererea crește
Și dușamanul o pățește.

I n a i n t e !

de Legionara **Viorica Lăzărescu**

E ziua deșteptării, înainte,
La luptă legiunea ne-a chemat
Să apărăm cu piepturile noastre { bis
Pământul ce de mici ne-a legănat.

Dreptatea e cu noi și toți străbunii
Se vor scula din ori și ce ogor
Și vor lupta din nou, cu 'nversunare { bis
Pentru pământul strămoșesc al lor.

E ziua biruințelor visate,
De veacuri suferințele s'au strâns,
Ne-am săturat de liftele păgâne, { bis
Ne-am săturat de nedreptăți și plâns.

În noi se redeșteaptă toți străbunii,
Legionari Români, poporul Dac,
Și semizeii purtători de glorie. { bis
Pe care ia avut poporul trac.

E ziua răzbunării și-a dreptății,
De mii de ani morminte se deschid,
Pentru străinii ce ne vor pământul, { bis
Ca 'n vremea lui Corvin și Baiazid.

E ziua când, din criptele uitate,
Mihai și Ștefan iarăși se trezesc.
Legionari, la luptă dar cu toții, { bis
Căci ne-a chemat pământul strămoșesc.

Vă cheamă Țara

de Legionara Viorica Lăzărescu

Se cântă ca și „Înainte“.

Vă cheamă Țara în clipa asta mare,
Din zări și sate și întregul cer,
Din văgăuni de munți și până 'n Mare. { bis
Să face-ți zid cu „Garda cea de Fier“.

Vă chiamă frați noștri ce luptară
La jiu, la Olt, Mărăști și la Muncel
Din piepturile voastre să răsară,
In jurul Țării, ziduri de oțel.

Ne chiamă adevărul și dreptatea,
Ogoarele ce rîd și 'ntregul cer.
Lăsați, deci, la o parte, lașitate
Și faceți zid cu „Garda cea de Fier“.

Străbunii mei

de Viorica Lăzărescu

Străbunii mei au fost haiduci cu flinta 'n spate,
Cari împărțeau săracilor dreptate.
In codrii mari, prin munți înalți de piatră,
Cu-amar și 'ntemeiară-o nouă vatră.

Și-acolo strânși la sfat în nopți cu lună,
Cu sufletul și inima furtună.
Iși aparau credințele și glia
De toți acei ce le râvneau moșia.

Străbunii mei au fost plugari în timp de pace,
Trăind cinstit în casele sărace.
Ei n'au știut ce-i ura, ci 'n iubire
Iși căuta a vieții mântuire.
Tăind în două brazdele, cu plugul,
Strângeau la sânul lor, cu drag belșugul,
Care râdea în holda aurie,
Pe culmi de deal și larguri de câmpie.

Străbunii mei, în vremi de răsmiriță,
Ingenunchiau în cete sub troiță
Și-apoi, porneau în zări, o vijelie,
Să scape de-a străinilor robie
Pământul sfânt, cu murmur de izvoare,
Scăldat în roua, alintat n soare.
Pământu 'n care le dormeau părinții,
Ursit să fie leagăn biruinței.

Străbunii mei, pe vârfuri mari de munte,
Au fost păstori cu turmele cărunte,
Cântând din fluier oina la izvoare,
Ca 'n zile de divină sărbătoare.....

Și 'n înserări de toamnă fumurie,
Mânați de dorul vechiu de haiducie,
Străbunii mei erau stăpânii zării,
Veghind cu drag la marginile Țării.

C h e m a r e

de Viorica Lăzărescu

Ca 'n vremuri de avânt și vitejie,
Nădejdea Țării, azi s'a pus în voi,
Să arătați că în orice plaiu învie
Credința neînvinșilor eroi.

Ca 'n vremea când Bogdan, biruitoarul,
A strâns vitejii sub același steag,
Așa își cheamă Țara, azi, poporul
Cu glasul ei, prin orice meleag.

Ca 'n vremea când s'au strâns la biruință
Arcașii și plăieșii din trecut,
Călăuziți de-un gând și de-o credință,
In jurul Țării facem astăzi scut.

Mureșul

de Viorica Lăzărescu

I.

Tu ești sfințit cu lacrimi și cu sânge,
Căci ai trăit sub al robiei steag;
Și noaptea ascultai cum dolna plânge,
Călătorind meleag după meleag.
Pe malul tău veneau flăcăi și fete
Să le îngâni povești, cu glasu-ți rar
Tu le spuneai că țara le trimite
Nădejdea, că vei fi al nostru iar.

II.

Tu nai știut ce 'nseamnă resemnarea,
Dar, totdeauna, liniștit ai mers,
Ducându-ți spre apus înstrăinarea,
La fiecare pas, șopteai un vers.
Și plutele, când se 'nfrăteau în cale
Cu doina plângătoare dela stâni,
Te cuprindea o nesfârșită jale
În așteptarea zilelor de mâini.

III.

Durerea ta, făcută ca mormântul,
A fost cea mai grozavă din dureri,
Strângeai la sân, cu dragoste, pământul
Și te rugai la norii stingheri
Să ducă mai departe 'n largul firii.
Amarul vostru greu, peste Carpați,
Ca să pornească lupta desrobirii
Pentru înstrăinații noștri frați.

IV.

Ți-i rugăciunea, astăzi, ascultată,
Și, când în nopți cu lună, treci prin munți,
Un farmec nou privirea ți-o îmbată
Și rîd în codri arborii cărunți.
Iar tu, îmbrățișind mai tare glia
Cu care-ai plâns în drumul tău pribeag,
Îți duci pe 'ntins de șesuri, bucuria
Că ești al nostru. Mureșule drag.

L a l u p t ă

de Viorica Lăzărescu

Legionari menirea voastră
V'a dat-o Dumnezeu de sus,
E un vis, sfințit sub zarea-albastră,
De crucea omului — Isus.

V'așteaptă țara cu credință,
Nădejdea ultimă e 'n voi,
Sunteți eterna biruință,
Urmași ai vechilor eroi.

În fiecare e șiragul
Străbunilor, care cu greu
Lăsatu-ne-au averea steagul
Și glia 'n care dorm mereu.

La luptă dreaptă, înainte,
Legionarilor eroi!
Nădejdiile cele mai sfinte,
Azi, țara și le-a pus în voi.

Noi suntem cei chemați...

de Simion Lefter

Noi suntem cei chemați să apărăm { bis
Munții noștri cei frumoși,
Căci luptători de frunte suntem noi { bis
Și viță de erori — (eroi)

La neamț, la Tutova când am învins.
Luptă mare am încins,
Căci luptători de frunte suntem noi
Și viță de eroi.

Ducem la toți Românii de sub cer
Crezul Gărzilor de Fier,
Căci luptători de frunte suntem noi
Și viță de eroi.

Purtând stindardul Gărzilor de Fier,
'N față-ne dușmanii pier,
Căci luptători de frunte suntem noi
Și viță de eroi.

Deșteaptă-te, Române!

de Const. Savin

Deșteaptă-te, Române-odată.
Și nu mai fi nepăsător,
Că țara ni-e îngenunchiată
De dușmanul cutropitor.

Haideți, Români și nu mai stați
Din greul somn Vă deșteptați,
Haideți cu toții și vă înarmați

{ Refren
bis

Politicianul și jidanul
Sunt ai popurului călăi,
Ne-au supt îndeajuns țăranul.
Me-au închis falnicii flăcăi.

Dar ceasul ultim a sunat
Românii toții s'au deșteptat
Și țara întreagă a reînviat.
Haideți români, și nu mai stați,
Din greul somn Vă deșteptați,
Haideți cu toții și vă 'narmați.

Peste întreaga Românie,
Un glas de tunet a sunat
Și s'a pornit o vijelie,
Cu mic, cu mare s'a 'narmat

Pământul nostru-i scump, că 'n fiecare
Din brazdele întinsului ogor,
Din Tisa 'nsângerată, până 'n Mare,
Dorm înfrățiți, și 'nvins, și învingător.

Pământul nostru-i leagănul izbânzii
Incununat de glorie și cânt;
Iar, când au vrut ca să ni-l ia flămânzii,
La toți le-a dăruit câte-un mormânt.

Pământul nostru-i înălbit de oase
Și îngrășat cu trupuri de eroi;
Iar brazdele-i, de-apururea mânoase.
Ne scapă de amaruri și nevoi,

Pământul nostru-i singura avere
Ce la urmașii noștri o lăsăm;
Și când străinii îndrăznesc a-l cere,
Și pentru-un pumn de țară ne luptăm.

Scoală, scoală Moldovene!

Scoală, scoală, Moldovene, destul ai dormit, (bis)
Patru veacuri sunt de când dușmanii te-au robit (bis)

Și-acum vrea să te 'nconjoare unul din mișei,
Să te-arunce în mormântul pregătit de ei

Sus, la luptă, bravi eroi, viță de Roman,
De-apărăți patria voastră țara lui Traian.

Vouă, fetele 'mpleti-vor coroane de flori,
Pe-ale voastre reci morminte ce-ați fost luptători.

Hora Legionarilor

Cuvinte de Simion Lefter

Se cântă pe melodia populară: „Foaie verde iarbă deasă„

Legionari, să întindem hora }
Pe 'ntregul zăvoiu, } bis

Că suntem la noi, acasă }
Și 'n țară la noi. } bis

Vine timpul haiduciei,
Codrul să 'ndrăgim.
Numai codru-și plânge frunza,
Când noi suferim.

Să lăsăm pe brazdă plugul,
Coasa s'o lăsăm,
Calea codrului și arma
S'o îmbrățișăm.

Să ne urmăm Căpitanul
În bine și 'n rău.
Cu el este biruința,
Cu el, Dumnezeu.

Să clădim o viață nouă
Sub al Țării cer.
Căpitanul să trăiască
Și Garda de Fier.

Visul unui Legionar

Artemie Colibaba

Mamă dragă, astă noapte
Am visat un vis frumos.
Imi părea că stam pe-o stâncă } bis
Și priveam spre țară 'n jos.

Și vedeam trecând pe vale
Trupe de legionari,
Toți în verde, cu centură,
Ori bondiță și ițari.

Iar în frunte, sub drapel,
Pe-un cal sprinten, moldovan,
Parcă sbura ca gândul
Tinerelul Căpitan.

Ochii ageri, fruntea lată,
De statură cam înalt,
Intr'un pumn ținea dârlogii,
Buzduganul 'n celălalt.

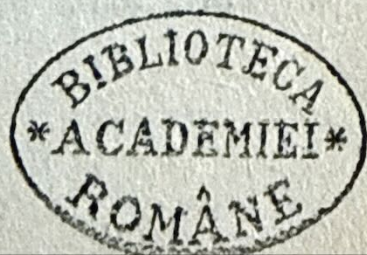
Iar la brâu purta oțele
Și la coapsă, spadă grea,
Peste umeri: durduliță
Și-un suman de miorea

El pe cap purta căciulă
Brumărie, în doi peri,
Era, mamă, Căpitanul
Din icoana cea de ieri.

Era el, legionarul,
Nădejde-acestui popor,
Era tânărul Codreanu,
Căpitanul tuturor.

Dela Nistru pân'la Tisa.
Dela Mare la Hotin,
Nu 'ncăpeau atâtea trupe
Și păreau că tot mai vin.

Ei cântau un marș de luptă,
Iară dușmanii fugeau

Inapoi, peste hotare
Și pe-acolo se pierdea.

Cei ce n'au respect de cruce
Și vor țara să ne-o ia
Și ne storc fără de milă,
Tremură acum abia.

Ei știu bine ce-i așteaptă
Și de-acum tac acum
Apoi, când răsună marșul,
Ei se pregătesc de drum.

Mamă dragă, visul nostru
Este visul cel trăim,
Ne vedem treziți la viață,
Ca să nu mai suferim.

Mamă dragă, iartă-mi pasul,
Sunt și eu legionar;
Nu ți-am spus până acuma,
Să nu crezi că-ți fac amar.

Am intrat în rând cu alții.
Vreau să lupt și chiar să mor,
Dară vreau să fiți ferice
Tu, țara și-acest popor.

Simt și eu ca-și Codreanu,
Cum se sbate 'n piept, avan,
Inima 'nțepată iară
De dușmanul cel jidan.

Pe la sate prin orașe
Trupe de legionari
Predică redeșteptarea
Neamurilor de plugari.

Sunt și alte rele, multe,
Doamne, cum le suferim!...
Dar când țara ni-i pe ducă,
Sus, Români, să ne trezim!

Să trăiască Căpitanul.
Și frații legionari,
Să trăiască cei ca dâșii
Și să piară cei tâlhari.

Să trăiască al nostru Rege
De acum și 'n viitor,
Și Regina ca o floare,
Legionari pentru onor!

Peste mormântul tău sfânt

de Simion Lefter

Pentru mormântul tău sfânt dela Putna,
Lacrimi vărsat-am și voi,
Că țara 'ntreagă se sbate în lanțuri
Ștefane, vino la noi,

Adu-ți pandurii, adunăți vultanii
Adu-i că noi vrem războiu
De-atâta jale și de durere.
Tudore, vino la noi.

Dreptatea noastră se sbate 'n lanțuri
Românul pierе 'n nevoi.
Cu țeapa, astăzi, te cheamă țara.
Tepeșe, vino la noi.

Te vrea Moldova, te cere Ardealul
Și Jiul, leagăn de-eroi.
Din Nistru, Tisa, te cheamă țara.
Mihai, vino la noi.

Mihai, Tepeș, Tudor și Ștefan,
Veniți din vremuri la noi.
Ne cere neamul o nouă jertfă,
Codrene vino la noi.

L a a t a c !

de Const. Savin

Să sune, să sune gornistul,
Să sune atacul mereu,
Din Tisa, la Mare și Nistru }
Să vină tot ce-i erou, } bis

Refren :

La atac năvăliți, la atac năvăliți,
Bravi eroi legionari,
La atac năvăliți, la atac năvăliți,
Bravi eroi legionari.

Luați-vă armele 'n grabă
Și 'n lupta cea cruntă porniți,
Lăsați lașitatea cea oarbă .
Și 'n dușmanii țării loviți.

'Nainte, mereu înainte,
Să răzbunăm pe cei morți
Tot cei Român azi să lupte
Să scăpăm țara de hoți.

Un neam, o credință și-o țară,
Și-un Căpitan ce-l iubim
Este a noastră comoară,
Pentru el vrem să murim.

Să sune, să sune gornistul,
Să sune atacul mereu,
Din Tisa, la Mare și Nistru
Să vină tot ce-i erou.

Imn Legionar

Versuri de **Prof. Vasiliu**

Muzica de **Prof. I. Dobre**

Insuflețiți de năzuința sfântă
De-a străjui pământul strămoșesc,
In jurul celui care vă cuvântă
Cu 'nfiorări de suflet haiducesc.

Refren : Legionari nebiruiți,
Veniți,
Veniți,
Veniți,

Urziți-vă, din chinuri și revoltă,
Acelaș crez. Fiți gata pentru el
Și făuriți din visul scump, o boltă
A piepturilor voastre de oțel.

Pornit din țara vechilor Mușatini,
Drept credincios ca marele Ștefan,
Indreptător de lege și de datini,
Să ne trăiască bravul Căpitan.

Dar el, în noaptea care ne 'ncojoară,
Ne-a arătat lumina altor zori.
Acei ce pătimesc și știu să moară.
Legionari vor fi învingători.

Și de-om muri cum ne-au murit străbunii,
Pentru Hristos, popor și Voevod,
Ne-or binecuvânta în veci Români,
Căci jertfa noastră va aduce rod.

Cântec de luptă

Versuri de **Const. Savin**

Melodia: „**Treceți batalioane române, Carpații**“.

Un cântec de jale, un cântec de durere,
Răsună prin munți și câmpii.
E marșul de luptă, de reînviere, } bis
Ce-l cântă ai țării copii.

Române, deci vino azi vino la luptă
Și nu da un pas înapoi,
Ruină ți-i casa, furat, ți-i pământul
Copii flămânzi îți sunt goi.

Și vin muncitorii și vin toți plugarii
S'adună vitejii Români,
Vrem moarte cu toții în luptă vitează
Decât să fim slugi la străini,

Incinge deci spada cea grea, legionare,
Lovește mârșavul dușman!
'Nainte cu Garda de Fier, înainte,
Trăiască al nost' Căpitan!

Doina închisorilor

de Simion Lefter

Du-te dorule în lume,
La părinții mei din sat
Și le spune că feciorul } bis
Lor a fost întemnițat

De-i vedea cum plânge mama,
Lângă vatră în pridvor,
Șterge-i ochii cu năframa,
Spune-i că de ea mi-e dor.

De-i vedea cum plânge tata,
Pe cărare la izvor,
Suferința i-o alină,
Spunei că de el mi-i dor.

Du-te dorule cu bine
La iubita mea din sat
Și îi spune că iubitul
I-a rămas întemnițat.

Du-te dorule prin lume
Și te 'nalță pân'la cer
Și la toată lumea spune
Ca învins Garda de Fier.

Cu fruntea sus

de Virgil Rădulescu și Puiu Traian

Cu fruntea sus, păși-vor înainte,
In jurul steagului fâlfâitor,
Legionarii sacrificiilor sfinte,
Ducând și mai departe crezul lor.

Nici ziduri reci de temniță, nici sânge,
Nu-i vor putea opri din calea lor,
Căci noua viață nimeni nu o poate 'nfrânge
Din falnicul ei marș biruitor.

Să strângă frontul cei ce vor să moară
Pentru salvarea 'ntregului popor,
Veniți o românie nouă să răsară
Din jertfele de sânge-a tuturor.

Cântecul lui Horst Wessel, traducere din germană
de Iftimie Galan.

Drapelul sus și rândurile strânse.
Legiunea trece 'n viu și aspru pas.
Cei ce-au căzut uciși de gloanțele dușmane
Pășesc în rând cu cei ce au rămas.

Din calea legionarilor, în lături,
Loc faceți la ai voștri luptători.
Spre Gardă, se îndreaptă zeci de mii de glasuri
Cu dor de altă viață 'n viitor.

S'a dat acum semnalul cel din urmă,
De luptă, sufletul ni-e pregătit;
Curând vor fâlfâi a noastre mândre flamuri,
Robia noastră va avea sfârșit.

Să sune iarăș goarna

Cântec Ostășesc

Să sune iarăș goarna,
Să sune goarna, să sune goarna,
Steagul să fâlfâie în vânt,
De-acum avem cu toți o viață nouă
Și spre izbândă acelaș gând.
Pentr'un Român căzut dușmanul
Să sape sute de morminte.
Oștean al României mele
Mergi înainte.

Când fulgeră în văzduh obuzul
Și las'o urmă de lumină,
Să știi că'i mare neputința
Acolo 'n tabăra străină.
Dar tu acolo ai o țară
Și leagănele tale sfinte,
Obuzul va cădea în urmă
Iar tu vei merge înainte.

Și dincolo de-acele taberi
Ce mâine fi-vor în mormânt,
Acelora ce au furat cenușa
Căminului tău drag și sfânt.
Cu ape albastre și cu holde
Așteaptă țara să te-alinte,
Oștean al României mele
Mergi înainte.

Frunză verde ca pelinul

de Radu Gyr

Se cântă pe melodia: „Frunză verde ca lipanu“.

Frunză verde ca pelinul,
Grea e jalea, greu e chinul.
Că ne-a podidit, străinul, } bis
Măi flăcăi!

Că străinul, cum îi spinul,
Ca ciulinul și veninul
Și ne lasă cu suspinul...
Jale măi!

Frunză verde, măi stejare,
Am o țară ca un soare,
Numai rouă, numai floare,
Și văpăi,

Țară mândră, numai roadă,
Ca o tânără podoabă,
Dar mișeli-o vând și-o pradă
Jale mări!

Iar tâlhari și pierde-vară
Ne fac țara de ocară.
Jaf și lacrimi sunt în țară
Jale mări!

Frunză verde ca lipanul,
Doar Codreanu-Căpitanul,
Poate să mai scape neamul
De nevoi!

Căpitanul să răsară,
Cu ochi verzi de primăvară
Ca luceafărul de pară
Șoim de foc

Căpitane, mări Codrene,
Ia te uită printre gene
Peste satele oltene
De flăcăi

Fă un semn cu steagu 'n zare
Și vin trupe legionare,
Să stea straje la hotare
Legionari!

Și-or să vină legionarii
Asvârlind peste fruntarii
Veneticii și tâlharii,
Șerpîi, mîi!

Legionarii știu să moară
Pentru Cruce, pentru Țară,
Pentru țara legionară
De Români!

Imnul tinereței Legionare

Versuri de Radu Gyr

Muzica de Ion Mînzatu

I.

Sfântă tinerețe legionară,
Cu piept călit de fier și sufletul de crîn
Iureș ne 'nfrînat de primăvară
Cu fruntea ca un iezăr carpatin!

Cu brațele suim în soare
Catapetezme pentru veac.
Le zidim din stînci, din foc, din mare,
Și dârz, le tencuim cu sânge dac....

Refren

Garda, Căpitanul,
Ne preschimbă 'n șoimi de fier.
Țara, Căpitanul
Și arhanghelul din cer!

II.

Moartea, numai moartea legionară
Ne este cea mai scumpă nuntă dintre nunți
Pentru sfânta cruce, pentru țară,
Infrângem codri și supunem munți!

Nu-i temniță să ne 'nspăimânte,
Nici chin, nici vihorul dușman,
De cădem cu toți isbiți în frunte
Ni-i dragă moartea pentru Căpitan!

Acelaș refren

III.

Sfântă tinerețe legionară,
Suim biserici, stăm viteji în închisori...
In prigoana orișicât de-amară,
Cântăm și ne gândim la Nicadori.

Purtăm în crivăț și în soare
Lumini pentru biruitori:
Pentru cei viteji zidim altare
Și-avem doar gloanțe pentru trădători!

Garda, Căpitanul,
Ne preschimbă 'n șoimi de fier.
Țara, Căpitanul
Și Arhanghelul din Cer!

La luptă, muncitori!

Versuri: Radu Gyr

Muzica: Ion Mânzatu

I.

In trudă ne-am sbătut și 'n umilință,
Tiranii pâinea ne-au luat...
Destul ne-am încleștat în suferință,
Cu Neamu'ntreg am sângerat!
Din greu și aspru vuet de ciocane,
Incovoiați de foame și nevoi,
Din zgură de furnale și cazane
Flămânzi ne ridicăm și goi.

Refren

La luptă muncitori!
Veniți, Legiunea ne adună
La luptă muncitori!
Veniți în crâncena furtună!
La luptă, muncitori!
Zidari de veacuri viitoare,
Cu frunțile în soare
Ne'nălțăm biruitori!

II.

Din fabrici, din uzine și din mină,
Din toiul beznelor adânci,
Am izbucnit, năpraznic, spre lumină
Ca o năvală grea de stânci
Călcăm cu pași de flăcări spre Dreptate!
Pe drum de foc și cer izbăvitor!
Un clopot sfânt în pieptul nostru bate,
S'aprind pe umeri aurori...

III.

Pentru dreptatea noastră legionară
Și pentru 'ntregul Neam sărac,
Din fulger vom clădi o nouă Țară
Pe nicovale mari de veac!
Ca viorul vom trece prin prigoane,
Marin și Moța ne veghează'n cer...
Din jertfe și din trăznet de ciocane
Ne-om făuri destin de fier!

Imnul biruinței

de Radu Gyr

I.

Bătuți de crivățul nebun,
Duși în surghiun,
Am sângerat,
Cu carnea ruptă în fâșii.
Mucenicii,
Ne-au înspinat.
Temnițe reci Tismana și Ciuc.
Și Dragomirna, lumini aduc.
Se strâng și vifore și nori.
Biruitori.
Călcăm pe zori.

REFREN.

Din rănilile noastre,
Cresc glorii mari de Legionar,
Și'n ceruri albastre,
S'aprind ca niște flăcări mari.
Din temniți și besne,
Din ocna'n care am sângerat,
Cu aripi la glesne,
Se 'nalță un neam descătușat.

II.

Venim cântând din închisori,
Invingători,
Prin aurori.
In lanțuri trupul ne-a scrâșnit,
Dar am zidit,
Alt răsărit.
Am pățimit prigoane și chin,
Pentru credință în alt destin,
Iar astăzi făurim sub cer,
Un veac de fier,
Un veac de fier.

III.

Se svârcolesc toți cei mișei,
Sub pașii grei
De Legionari.
Dreptatea noastră triumfând,
Străfulgerând,
Pe umeri tari.
Cu pieptul ars de grindini și vânt
Tu CĂPITANE trădări ai frânt,
Și mari destine românești,
Impărătești,
Tu împlinești.

REFREN.

CE DRUM ARE DE STRĂBĂTUT UN LEGIONAR IN VIAȚA SA LEGIONARĂ.

Viața legionară este frumoasă. Dar nu este frumoasă prin bogăție, prin viață de petreceri și lux, ci este frumoasă prin **mulțimea primejdiilor** pe care le oferă legionarului, frumoasă prin nobila camaraderie care leagă pe toți legionarii din întreaga țară, într'o sfântă frăție de luptă, înălțător de frumoasă prin neplecata, prin bărbăteasca atitudine în fața **suferinții**. Atunci când cineva intră în organizația legionară, trebuie să cunoască mai dinainte viața care-l așteaptă, drumul pe care-l va străbate. Drumul acesta va trece prin **muntele suferinții**, apoi prin **pădurea cu fiare sălbatice** și prin **mlaștina desnădejdei**.

Muntele suferinței. După ce un om s'a înrolat legionar cu dorul de patrie în inima sa, nu-l așteaptă masa întinsă, ci trebuie să primească pe umerii săi jugul mântuitorului nostru Isus Hristos: „luați jugul meu asupra voastră...”

Și cărarea legionară începe să urce un munte pe care lumea l-a numit: **muntele suferinței**. La început pare ușor de urcat. Ceva mai târziu, urcușul devine mai greu, suferința mai mare. Cele dintâiu

broboane de sudoare încep să picure de pe fruntea legionarilor.

Atunci, un duh necurat, strecurat printre legionarii cari urcă, aruncă pentru prima dată întrebarea: Oare n'ar fi mai bine să ne întoarcem înapoi? Cărarea legionară pe care am apucat începe să fie grea și muntele mai lung și înalt de nu-i vedem sfârșitul. Dar legionarul nu ascultă, merge înainte și urcă cu greu. Dela un timp, urcând mereu pe muntele nesfârșit, începe să obosească, pare că puterile încep să-l părăsească. Norocul lui că întâlnește un izvor limpede, ca inima unui prieten. Se răcorește, se spală pe ochi, răsuflă puțin și apoi o ia în sus, din nou, pe muntele suferinței.

Trece de jumătate și de acolo începe muntele fără apă fără iarbă, fără umbră, numai din piatră și din stâncă.

Și legionarul, când vede, zice: mult am mai chinuit până aici, ajută-mi, Doamne, să ajung până sus. Dar duhul cel rău îi zvârle întrebarea: „Oare n'ar fi mai bine să te întorci înapoi? Lasă-ți încolo dorul tău de Patrie. Nu vezi ce trebuie să tragi dacă îți iubești Patria și Regele, Neamul și Pământul? Și apoi. Ce câștigi de aici? Nu-i mai bine să stai liniștit acasă“?

Pe stânca goală, el urcă mereu, cu nesfârșită credință. Acum e obosit. Cade, își julește mâinile și din genuchii lui, pentru prima oară, vede sângele curgând. Se înalță ca un viteaz și pornește din nou. Mai are puțin. Dar stânca a devenit dreaptă și colțuroasă, îi curge sânge din piept și se prelinge pe stânca neîndurătoare. „Oare n'ar fi bine să te întorci

înapoi“ ? Se aude din nou glasul duhului necurat. Pare că rămâne pe gânduri. Dar deodată aude un glas strigând din adâncul miilor de veacuri: „Înainte, copii! Nu vă lăsați“ !

Un ultim efort. Și fruntea de viteaz ajunge sus, la creasta învingătoare, pe vârful muntelui suferinței, cu sufletul creștin și românesc, plin de fericire și de bucurie!

„Fericiți veți fi când vă vor goni pe voi și vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră“.

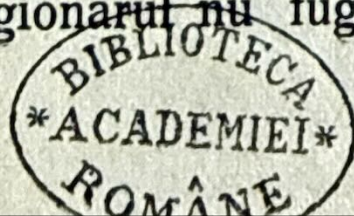
„Iar ei plecau, bucurându-se că s’au învrednicit de a fi bătuți pentru numele lui Isus.

Multe pătimesc legionarii, urcând acest munte al suferinței. Ar trebui o carte întreagă ca să se scrie suferința lor.

Pădurea cu fiare sălbatice. Să nu-și închipuie însă cel ce dorește să devină legionar, că încercările s’au sfârșit aici, în vârful muntelui suferinței. Și este bine ca fiecare să știe dela început cel așteaptă, să cunoască drumul pe care-l apucă.

A doua încercare. Nu trece mult și cărarea legionară intră într’o pădure căreia lumea i-a zis : „**pădurea cu fiare sălbatice**“. Dela marginea pădurii se aud urletele acestor fiare sălbatice, cari deabia așteaptă să intre cineva acolo, pentru a-l sfâșia.

După muntele suferinței, aceasta este a doua încercare prin care trebuie să treacă legionarii. Cine este fricos, rămâne acolo, la marginea pădurii. Cine are inimă de viteaz, intră înăuntru, se luptă cu vitejie și înfruntă mii de primejdii, despre care s’ar putea scrie și se va scrie mai târziu, o carte întreagă. În această luptă, legionarul nu fuge de pericol, nu

se ascunde după copaci. Din contră, el apare acolo unde primejdia este mai mare. După ce au străbătut pădurea și au ieșit cu bine, o nouă încercare îi așteaptă.

Mlaștina desnădejdei. Cărarea se pierde și ei trebuie să treacă printr'o mlaștină. Aceasta se chiamă „mlaștina desnădejdei“, pentru că pe cel ce intră într'ânsa, pentru ca să ajungă la capătul celălalt, îl apucă desnădejdea. Unii nu mai au curajul să mai intre, încep să se îndoiască de victorie, că este prea departe, că nu vor mai ajunge până la izbândă. Așa că mulți din cei ce au străbătut prin pădurea cu fiare și au urcat muntele suferinței, se îneacă în această mlaștină a desnădejdei. Alții intră și se întoarnă înapoi, iar alții se îneacă acolo. Dar legionarii adevărați nu pierd nădejdea, ei străbat și această ultimă încercare și ajung la mal, acoperiți de glorie.

Acolo, la sfârșitul drumului greu al **celor trei încercări**, începe apoi munca cea dulce, munca cea binecuvântată pentru înălțarea din temelie a **României celei noi**.

Numai acela care a trecut cele trei examene, adică peste muntele suferinței, prin pădurea cu fiare sălbatice și prin mlaștina desnădejdei și a reușit, este legionar adevărat. Cine n'a trecut prin aceasta, nu se poate numi legionar, deși este înscris în organizație, are insignă și plătește cotizație. Cine a avut abilitatea ca să le ocolească totdeauna și în 3—4 ani de viață legionară n'a cunoscut și n'a dat nici examenul durerii, nici examenul bărbăției și nici examenul credinței, poate fi un om abil, dar nu poate fi un legionar.

Şeful Legiunii, când apreciază persoana unui legionar, nu se ia nici după vârstă, nici după popularitate (adică după câţi oameni are în jurul lui), nici după calitate, ci după aceste trei examene:

1. Legiunea este în contra aceloră cari se sbat, se frământă să obţie victorii fără riscuri şi fără jertfă, pentru că aceştia sunt oameni mici, iar victoriile eventuale sunt trecătoare ca spuma mării. Unde nu-i risc nu-i glorie.

2. Legiunea este în contra aceloră cari, deşi luptă, sunt mânaţi de un mobil sufletesc inferior, „**Pofta de câştig, posibilitatea unui beneficiu, crearea unei situaţii**“.

3. Legiunea este şi în contra aceloră cari, după victorii, caută să se urce cât mai sus, pe riscurile şi jertfele altora.

Aceştia, câştigând victoria, încep s'o mănânce.

Sufletul superior îşi găseşte marile satisfacţii în plăcerile luptei şi ale sacrificiului.

CE VREM NOI

Statul bazat pe ideologia veche a revoluţiei franceze se ruinează. În lume se pune problema unui stat nou. El poate fi foarte bun sau foarte rău. Cum va fi? După cum ni-l vom face.

Statul nou însă nu se poate baza numai pe concepţiile teoretice de drept constituţional. Statul nou presupune în primul rând şi cu ceva indispensabil, un tip nou de om. Un stat nou cu oameni cu păcate vechi nu se poate concepe. Statul este o simplă haină care îmbracă trupul naţiunii. Putem să facem o haină nouă, luxoasă, scumpă, dar nu va fi

de nici un folos, dacă ea va îmbrăca un trup istovit, distrus de cangrene morale și fizice.

Omul nou sau națiunea înnoită presupune: o mare înnoire sufletească, o mare revoluție sufletească a poporului întreg, adică o împotrivire direcției spirituale de azi și o ofensivă categorică în contra acelei direcții.

*In acest om nou vor trebui să învieze toate virtuțile sufletului omenesc, toate calitățile rasei noastre. In acest om nou vor trebui ucise toate defectele și toate pornirile spre rău. In acest tip de **erou**, — erou în sens războinic, pentru ca să poată prin luptă să-și impună părerea, — **erou în sens social**, incapabil după victorie, de a exploata munca altuia, — **erou al muncii**, uriașul creator prin muncă al țării sale trebuie să fie concentrate tot ce a putut strânge mai bun în timpul miilor de ani, poporul român.*

*Pe acest om îl așteptăm, pe acest erou, pe acest uriaș. Pe el se va baza statul nou, România de mâine. Mișcarea legionară, înainte de a fi o mișcare publică, teoretică, financiară, economică, etc., este o **școală** spirituală, în care, dacă va intra un om, la celălalt capăt va trebui să iasă un erou.*

Această mare înnoire a națiunii române este posibil să vină? Urmează, o simțim cu toți. După lunga noapte de veacuri, azi, între aceleași granițe, poporul român așteaptă răsăritul soarelui, așteaptă ceasul învierii lui ca neam. Este posibil oare, ca toate frământările milenare să se oprească la o simplă chestiune de formă: unirea într'un stat a tuturor Românilor? Nu simțiți din adâncuri cum clocotește marea renaștere a poporului român?

In această înviere, va avea un rol covârșitor, tinerimea. Pe dânsa o cheamă destinul să joace pe scena istoriei. Nu ne înțeleg oamenii vechi? Nu ne înțeleg, pentrucă apelul sacru al destinului numai noi îl putem auzi, numai noi îl înțelegem, pentrucă numai nouă ni se adresează. Legi, stări de asediu, baionete care să oprească destinul unei nații n'au existat, nu există și nu vor exista.

Această mare înviere dela sine, va crea o nouă ofensivă a poporului, în toate domeniile. Această ofensivă, ajutată și susținută de legi, va repune pe Român în drepturile lui, de cari a fost depozat an cu an, într'o mie de ani, prin nedreptate și silnicie.

LEGI LEGIONARE

1) **Legea disciplinei:** *Fii disciplinat, legionar, căci numai așa vei învinge. Urmează-ți șeful și la bine și la greu.*

2) **Legea Muncii:** *Muncește. Muncește în fiecare zi. Muncește cu drag. Răsplata muncii să-ți fie nu câștigul, ci mulțumirea că ai pus o cărămidă la înălțarea Legiunii și la înflorirea României.*

3) **Legea tăcerii:** *Vorbește puțin. Vorbește ce trebuie. Vorbește când trebuie. Oratoria ta este oratoria faptei. Tu făptuește, lasă-i pe alții să vorbească.*

4) **Legea Educației:** *Trebuie să devii altul, un erou. În cuib fă-ți toată școala. Cunoaște bine Legiunea.*

5) **Legea ajutorului reciproc:** *Ajută-ți fratele căzut în nenorocire. Nu-l lăsa.*

6) **Legea onoarei:** *Mergi numai pe căile indicate de onoare. Luptă și nu fi niciodată mișel. Lasă pentru alții căile infamiei. Decât să învingi printr'o infamie, mai bine să cazi, luptând pe drumul onoarei.*

Ne-am săturat de lipsa de demnitate omenească. Bacșișul, mita și hoția au desființat sănătatea morală a națiunii Române. Legionarul va căuta să desființeze aceste apucături și să reînvieze sentimentul demnității omenești. Cei ce va ști să sufere, acela va învinge.

„Legionarul e făcut să sufere, pentru că prin această suferință, se va vedea că conducătorii țării, duc această țară la prăpastie“.

(Dl General Cantacuzino)

CELE 10 PORUNCI LEGIONARE

1. Nu crede în nici un fel de informații, de vești de păreri despre mișcarea legionară, citite în orice foaie ar fi, chiar dacă pare a fi **naționalistă**, sau șoptită la ureche de agenți, sau chiar de oameni de treabă

Legionarul nu crede decât în ordinul și cuvântul șefului său.

Dacă acest cuvânt nu vine, înseamnă că nimic nu este schimbat și că legionarul își merge în liniște drumul său înainte.

2. **Dă-ți seama bine** pe cine ai în față, și cântărește-l cum trebuie și când este un inamic, care vrea să te înșele și când este un prieten prost, pe care l-a înșelat mai înainte un inamic.

3. **Păzește-te** ca de o mare nenorocire de omul străin, care te îndeamnă să faci ceva. El are un interes și voiește sau să-și facă interesul prin tine, sau să te compromită în fața celorlalți legionari.

Legionarul acționează din ordin, sau inițiativa sa proprie.

4. Dacă vrea cineva să te ademenească sau să te cumpere: scuipă-l în ochi. Legionarii nu sunt nici proști nici de vânzare.

5. **Fugi** de cei ce voesc să-ți facă cadouri. Nu primi nimic.

6. **Indepărtează-te** de cei ce te lingușesc și te laudă.

7. Unde sunteți numai trei legionari, trăiți ca frații între voi. Unire, unire și iar unire.

Sacrifică tot, calcă-te pe tine în picioare cu toate poftetele și cu tot egoismul din tine pentru această unire. Ea **U n i t a t e a**, ne va da biruința.

Cine este contra unității este contra biruinței legionare.

8. **Nu-ți vorbi de rău** camarazii. Nu-i pâri. Nu șopti la ureche și nu primi să ți se șoptească.

9. **Nu te speria** dacă nu primești ordine, vești, răspunsuri la scrisori; sau dacă ți se pare ca lupta stagnează nu te **a l a r m a**, nu lua lucrurile în tragic, căci Dumnezeu este deasupra noastră și șefii tăi cunosc drumul cel bun și știu ce vor.

10. In singurătatea ta roagăte lui Dumnezeu în numele morților noștri, pentru ca să ne ajute, să suferim toate loviturile, până la capătul suferințelor și până la marea înviere și biruință legionară.

CUVÂNTAREA CONDUCĂTORULUI MIȘCĂRII LEGIONARE, HORIA SIMA, ROSTITĂ DE ZIUA CĂPITANULUI LA CASA VERDE

În 24 Iunie 1927, cinci tineri luptători din viața studențească, trecuți prin grele încercări pentru credința lor națională, s'au adunat la Iași, în Căminul ridicat de brațele studențimei, și acolo, în fața icoanei Arhanghelului Mihail, s'au legat să lupte pentru desrobirea neamului românesc.

Astfel s'a întemeiat Legiunea „Arhanghelului Mihail“ care, mai târziu, s'a numit Garda de Fier.

Conducătorul lor era Corneliu Zelea Codreanu. Ochii lui albaștri, înlăcrămați pentru durerile neamului și iluminați de credințe și nădejdi care stăpânesc numai pe marii conducători de popoare, trecutul lui aspru de luptător încercat, voința lui masivă și veșnic trează constituiau garanția sigură că la capătul drumului lor nu poate fi decât biruința.

Și au pornit la drum acești flăcăi, în surâsul disprețuitor al oamenilor „cuminți“ și în mocnetul de ură al dușmanilor din adâncuri.

De atunci au trecut 13 ani de luptă, de chinuri, de jertfe și de eroism. Rând pe rând sub conducerea

înțeleaptă a Căpitanului, toate piedicile au fost înlăturate, toate pozițiile au fost cucerite până în inima dușmanului.

Lupta nu a fost ușoară. La conducerea Statului se afla o clasă egoistă și înstrăinată de poporul românesc, subjugată forțelor iudeo-masonice, o clasă de conducători cari își aflau fericirea în arginți și în trădarea patriei noastre aceloră cari voiau nimicirea ei.

În fața acestor suflete pline de ură și de viclenie s'a ridicat El, Căpitanul, cavalerul medieval, fără frică și fără prihană.

Sabie între două lumi, cum spunea un comandant legionar, azi dispărut din mijlocul nostru. A despărțit lumea veche de lumea nouă așa cum s'a despărțit pământul de apă.

Și a început lupta grea, pe viață și pe moarte, cu puterile răului. Val după val s'au asvârlit asupra lui dușmanii, să-l doboare și să-l nimicească. A fost târît în adâncuri de prăpastie, dar s'a ridicat iarăși biruitor pe culmi.

De câte ori credeam că va pieri din uneltirile celor răi de atâtea ori mâna lui Dumnezeu l-a înălțat deasupra oamenilor, dușmanii l'au lovit cu armele josnice ale minciunii, infamiei și trădării: el le-a răspuns și i-a înfruntat cu dragoste și bunătate.

Căpitanul a introdus în viața politică o linie de înaltă ținută etnică, exemplu atât de rar în istorie. Pentru El onoarea era însăși existența și viața unui neam.

„Decât să învingi printr'o infamie, mai bine să cazi, luptând pe drumul onoarei“ e una din legile

fundamentale fixate de Căpitan legionarilor, iar cucerirea puterii în Stat o concepea ca o acțiune de convingere întemeiată pe dragostea și suferința legionarilor, cu care să sfarme toate împotrivirile sufletești, și prin consimțământul tuturor să clădească statul legionar.

Acțiunea lui politică, Căpitanul și-a întemeiat-o pe transformarea sufletească a omului. Legiunea este, înainte de toate, o mare școală educativă pentru poporul românesc, unde se face apel la tot ce este mare și desinteresat în sufletul omenesc și unde se îndepărtează tot ce este meschin și inferior în el.

Pentru această mare transformare a sufletelor în sens nobil, desinteresat și eroic un rol hotărîtor are în viața legionară **suferința**, ca instrument de purificare conștiințelor, dar și ca instrument de luptă împotriva dușmanului.

Sub acest aspect, viața Căpitanului, un lung martiraj, cu trupul lui târât, din închisoare în închisoare, a fost un exemplu cutremurător pentru toți.

Nici-o suferință n'a reușit să-l încovoie pe Căpitan, deaceia El a biruit.

Nici o suferință nu a reușit să-l încovoie.

Cel mai greu eroism, eroismul de durată, singurul care duce la biruință nu l-a părăsit pe Căpitan niciodată.

El a fost veșnic la cârmă, fără clipe de odihnă, mereu cu fața la dușman și a biruit tocmai prin această tenacitate supraomenească de a sta neclinlit la postul de comandă.

Acum când biruința lui e deplină, să ne amintim de marile lui virtuți, de dragostea nesfârșită, prin

care să dezarmăm și pe ultimii adversari ai Mișcării legionare.

El ne-a fixat liniile mari de desvoltare ale poporului nostru pentru sute de ani înainte.

Noi nu mai avem nimic de adăogat decât să aplicăm cinstit gândurile lui.

Prăbușirea teritorială să nu ne înspăimânte.

Biruința dela 6 Septembrie e mult mai însemnată decât tot trecutul istoric de până acum, pentru că poporul românesc devine, pentru întâia oară stăpân pe destinul lui.

Căpitanul e cu noi, Camarazi. El veghează ca drumul nostru să nu se abată dela linia legionară și să ne ducă numai spre biruință.

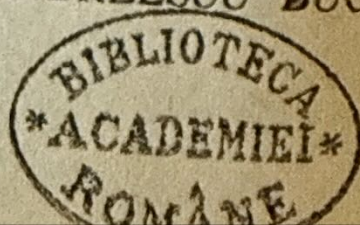
Pentru Căpitan și pentru biruința legionară să strigăm din toată inima, Camarazi:

TRĂIASCĂ LEGIUNEA ȘI CĂPITANUL!

CUPRINSUL

	Pag.
Străbunii mei	48
Chemare	50
Mureșul	51
La Luptă	53
Noi suntem cei chemați...	54
Deșteaptă-te, Române!	55
O Românie	56
Pământul nostru	57
Scoală, școală, Moldovene!	58
Hora Legionarilor	59
Visul unui Legionar	60
Peste mormântul tău sfânt	64
La atac	65
Imn Legionar	66
Cântec de luptă	67
Doina închisorilor	68
Cu fruntea sus	69
Să sune goarna	70
Frunză verge ca pelinul	71
Imnul tinereții legionare	73
La luptă Muncitori!	75
Imnul Biruinței	77
Ce drum are de străbătut un legionar	79
Ce vrem noi	83
Legi legionare	85
Cele 10 porunci legionare	87
Cuvântarea conducătorului mișcării legionare Horia Sima, rostită de ziua Căpitanului la Casa Verde	89

„PRESA” D. ANDREESCU BUCUREȘTI

Prețul 15 Lei